

Èro detrei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Domineca, candu o còla intrèga, candu numai diumetate, adeca dupa momentul impregiarilor.

Prețulu de prumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 " "
" patraru	2 " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " "
" patraru	4 " "

ALBINA.

Prumeratiunile se facu la toti dd. corespondenti a-i nostri, si d'adrepțulu la Redactiune Josefstadt, Langegasse Nr. 43, unde sunt a se adresà si corespondintile, ce privesc Redactiunea, administratiunea sau spediri'aste vor fi nefrancate, nu se vor primii, era cele anonime nu se vor publicà.

Pentru anuncie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu scadiutu. Pretiulu timbrului, cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Viena 2/14 noem. 1868.

Scie òre bunulu nostru cetitoriu cã ce sunt mintiunile? — Nu scie! apoi dara n'a cetitu de o septemana diurnalele nemtiesci si unguresci, trebue se-i spunem noi, cã le-amu cetitu.

Mintiuna este candu diurnalele nemtiesci s'eu unguresci afirma despre romani veri o nenorocire s'eu slabitiune de caracteru nationalu, cari nu se potu adeveru defelu.

Avem se luãmu acum'a notitia despre d'òre mintiuni de acestea, cari s'au preumblatu prin Europ'a intrèga ca sciri adeverate, s'au aretatu la t'òta lumea cu fala; dar acum'a din falòse ce erau, nu mai sciu unde se se ascunda de rusine, cãci lumea li-au datu pe urma si au gasitu cã sunt mintiuni, — apoi mintiunile, dupa conceptele moderne, neci in estetica neci in etica nu sunt onorabile.

Un'a este mintiuna in diurnalele nemtiesci, cari afirman esistintia unor negociatiuni diplomatice si aplecarea unor poteri d'a scòte Romani'a de sub garanti'a colectiva sub carea a pus'o tratatulu de Paris. Joi, o multime de foi francesci, „Etandard“, „Patrie“, „France“ etc. nu numai cã demintira pe foile nemtiesci, ci mersera si mai departe, esprimendu-si indignatiunea lor pentru asemenea scornituri tendentiòse. A nume „La France“ dice: „Ar fi o vatemare pentru guvernulu francescu, d'aca s'ar presupune despre densulu, cumca elu ar concede a se pune la indoièla cutare parte, fie catu de mica, a tratatului de Paris.“ In adeveru, cuvinte mai energice de catu acestea, nu se gasescu. Onòre Franciei!

A d'òra mintiuna o gasiramu prin foile unguresci, dintru intemplanemsmintitu, si nu pentru cã d'òra asiè ar cere dualismulu, asiè principiulu de paritate: ca se pecatùesca si ungurulu d'aca a pecatuitu n'emițulu, — departe de noi asemenea presupunerii „anti-hazafiasie.“ Diurnalele unguresci oficiose, ministeriali, inspirate si nedependinte, t'òte afirman cã o parte a deputatorilor nationali sunt multiamiti cu proieptulu lui Deák, — afirmatiuni, ce au facutu se le publice si foile nemtiesci si francesci cate stau la despusetiunea ungurilor. A-

stadi inse chiar o f'òia nemtiesca „N. Fr. Pr.“ spune diurnalelor unguresci cã densele au publicatu „o mintiuna oficiala“, cãci deputatii nationali nu sunt multiamiti defelu. A vai D'òmne, onorati compatrioti unguri! auditi cã e „mintiuna“ afirmatiunea v'òstra? si inca „mintiuna oficiala“, — per amorem Dei!

Adeverulu e cumca deputatii nostri toti tienu la proieptulu lor in solidaritate, sunt tari si constanti in caracterulu nationalu asiè precum ii doresce sufletulu romanului, toti vor luptà, neci-unulu nu vre se se retraga, nu vre se se „balomirisésca.“

Cestiunea de nationalitate.

II.

Cu catu vei lovi aram'a mai tare, cu atata va fi mai potericu sunetulu ce ni-lu va dà. Acèsta lege a naturei si dovedesce esistintia sa si in cestiunea de nationalitate.

Au crediutu ungurii cã trebue sese folosésca de ocaziunea de acum'a, candu au poterea a mana, se se folosésca a prescrie magiarisare pop'òraloru nemagiare din Ungari'a. Ocaziunea se folosese, dar cu catu se prescrie magiarisare mai multa, su atata pop'òrale nemagiare se atitia mai tare contra magiarisarii.

Cestiunea de nationalitate in Ungari'a nu s'a nascutu din cauza cã pop'òrale nemagiare ar fi doritu a se magiarisà si nu se poteau, ori cã nu aveau lege carea se li ajute.

Tocm'a din contra, cestiunea nationalitatiloru o nascura inòrdarile unguresci d'a magiarisà t'ier'a intrèga prin t'òte ramurile vietii politice, religionarie, sociali et. Asiè intielege t'òta lumea 1845 alu croatiloru; 1848 alu croatiloru, romaniloru, serbiloru etc. asiè au intielesu si ungurii odata, des' astadi se prefacu a fi uitatu.

In conformitate cu acèsta nascere, tendintiele deputatorilor nationali se concentra intru a-si ascurà esistintia loru nationala, — si a o ascurà: contra cui? contra magiarismulu!

Se nu perdemu din vedere cã: cine vre se se asecure, si contra cui? nationalitatile contra magiarismulu.

Avendu in vedere aceste d'òre mo-

minte, se trecemu'ta judecã cele d'òre proiepte de lege pentru nationalitati, unulu e proieptulu dietei respective alui Deák, cel'a laltu proieptulu nationalitatiloru insesi. — Care dintre aceste d'òre parti este competente a face proieptu de lege in asta cauza?

Respunsulu este prè naturalu, sare de sine, delocu ce ne vom apropià de obiectu si vom vedè cã cestiunea este intre apesatori si apesati.

Apesatii, noi nationalitatile, ne vaieram de suferintiele n'òstre, pretindemu cumca numai noi singuri le cunòscemu fiindu'cã numai noi le simțim; noi scim ce ne d'òre, prin urmare numai noi scim ce trebue se ni se vindece.

Apesatorii nostri, domnii magiari, recunoscu cumca noi avem suferintie nationali, ar'eta vointia d'a ni le vindecã pretindendu cã ei sunt competinti, ei cari nu le sentiescu aceste suferintie, nu le cunosc si nu le sciu, cu atata mai putienu nu-si dau trud'a a le studià.

Astfelu stãmu cu cestiunea de competintia. D'aca domnii sunt competinti insisi a judecã despre sclavii loru, d'aca apesatorii sunt competinti a judecã despre cei pe cari insisi ii apesa, — atunci, dar numai atunci, magiarii sunt insisi competinti a judecã despre nationalitati.

Procesulu lu p'òrta nationalitatile contra magiariloru. Si candu si-au alesu diet'a de tribunalu, au crediutu cã in asta corporatiune vor gasi judecatori drepti, era nu acusatori si acusati, nu om'èni partiali.

N'òa nationalitatiloru ni se venia r'òla de acusatori, dar deputatii nostri din capulu loculu paresira acèsta r'òla, si in loculu actulu de accusatiune formara unu actu de impacatiune in proieptulu lor de lege, dandu' timbei unguresci o multime de concessiuni, — concessiuni pentru cari si-au spusu pusețiunea lor si on'òrea lor in fati'a opiniunei publice romane, — si nu erã es-punere mica, si nu li-a costatu truda putiuna intru a face ca natiunea se nu se pronuncie contra acestui actu. Numai caracterulu lor nationalu, severu si nepetatu, numai increderea intru intieptiunea lor a potutu tienè natiunea in obediintia.

Ungurii nu vre se precèpa acestu

pasiu impacuitoriu alu deputatorilor nationali, si prin urmare ungurii nu se desbraca de partialitatea lor, si cre-diendu-se ac'isati, se bucura cumca ei insisi au se ni fa a judecata, fiindu densii majoritat' a dietei.

Vai apoi de dreptate, candu insusi acusatulu are se-ti faca judecata despre apesariile ce le suferi de la densulu.

Este reu, dar nu prè, cãci s'òrtea natiunei n'òstre nu aterna de la o otarire a dietei unguresci, precum n'a aternatu in 1848 si 1849.

Un'a inse vor trebui s'o constate deputatii nostri in fati'a legelatiunei: cã actulu acest'a a lor de impacatiune, d'aca nu li se primesce, nu mai p'òte fi obligatoriu neci pentru densii neci pentru generatiunile venitorie.

Este de lipsa acest' constatare, cãci d'aca ungurii vor continuà a apesà nationalitatile si mai tare, d'aca vor lovi aram'a si mai tare, are se resune si mai potericu.

De la diet'a Ungariei.

Siedintia casei representative din 13 noemvre.

(u) Dupa procedur'a indatinata, presiedintele casei ar'eta mai multe petitiuni, dintre cari trebue se luãmu notitia despre petitiunea districtulu Chichindei-Mare (Torontala), pe carea a presentat'o astadi presiedinteli casei o deputatiune serbésca constatòre die 8 membri, rogandu-lu se o comunice casei. Numitulu districtu cere ca respingendu-se proieptulu urgisitu Kerkápolyi-Horváth se se accepteze votulu separatu a dloru Antoniu Mocioni, Mileti si Branovacsy.

Dr. Mileti dechiara cã fiindu cã acèsta petitiune s'a intardiatu, si comisiunea emisa in caus'a nationalitatiloru si-a facutu dejã raportulu, r'òga cas'a se transpuna petitiunea cestiunata comisiunii petitionarie, cu acea adaugere, ca catu mai cu graba se-si dec raportulu. Se primesce.

Ministrulu de interne: Wenkheim asterne casei proieptulu gaitu in caus'a „Uniunei“ Ardélului cu Ungari'a, si r'òga cas'a se difiga „proaferenter“ diu'a desbateri (Aprobari).

Dupa acestea se citeacu numele membrilor alesi in delegatiune.

La ordinea dilei e continuarea desbateri asupra bugetulu. Proieptulu cere intre al-

FOISIÓRA.

Iceòne din Congresu.

I.

D'eca unu auditoriu benevolu a fostu de fatia la t'òte siedintile congresulu din Sibiu, si la desbaterile comisiunilor, a potutu studià pers'ònele si respective caracterulu lor individualu, si prin acestu studiu, si-a potutu culege materialu interesante de scrisu.

La acestu congresu au luat parte multi dintre romanii cei mai inteliginti, si des' ni-a fostu spre parere de reu cumca multi din romanii cei mai inteliginti, nu se vediu in congresu, totusi am aflu bucuria cã Ddiu a datu bisericei n'òstre si natiunii — dupa atate patimi atata inteligintia frumòsa si in congresu si afara de congresu.

Cu 20 de ani mai nainte, de buna s'ema aveamu iceòne mai triste — din congresul

Pe unii, pe cari i-am fi doritu a-i vedè si in congresu, ii scim cã nu vrura se pasiesca de deputati, era despre altii am intielesu cã nu potura reces' de deputati „peste vointia clerulu“ deosebi in archidiecea.

Se p'òte dice cã clerulu s'a luptatu — in multe locuri — ca se se aléga barbati — cum am dice — cu privitice mai multa la capii dieceselor, s'eu placerea ministeriulu de catu barbati, despre cari se credea de locu cã vor deveni opozitionali in congresu.

In urmare, deputatii steteau din 2 elemente constitutiionali, si anume din liberali, cari voiã se estinda drepturile poporulu, carele sustiene bisericele si clerulu, si di conservativi, cari iei colè mai aperã despotismulu bisericescu, si cari se vedea a face prin pasiurile lor unu servitiu chiar si ministeriulu „pentru interesele gubernulu in biserica“ si pentru acest'a pe conservativi ii numia f'òrte multi „partida guvernamental“ catu in gluma, catu seriosu.

Stran' cea drépta din biserica, — unde s'a tienutu congresulu — ironic se si numia „banc'a ministeriala“ din partea celor'a ce vediu vre-odata diet'a. — In acèsta banca siedea Georgiu Ioanovicu, Alduleanu, Fauru, Puscaru, si paguba cã nu erã mai mare ca se incapa mai multi si dintre satelitii lor.

In stran' cea stanga, erã postati protopopii diecesei Caransebesiului mai toti unulu dupa altulu. In f'èti'a episcopulu si parintelui Popasu, carele se vedea, a fi invetiatu ceva mustra militara in granicia, pentru cã privia la

protopopi — candu se votisà — òre siedu s'eu se sc'òla, — cu densulu?

Grup'a liberala erã asediata deosebi indereptu de la „scaunulu episcopescu“ si in mediloculu de drépt'a, era mediloculu de stang'a erã de totu amestecat.

Partid'a — disa si — moderata, acc'a a can'òneloru, a spriginirii intereselor mai inalte, p'òte si politicesci si aceloru proprie personale, s'a veditu in cele mai multe „cuestiuni principiale“, si alte „cause de votisare“ a fi preponderanta.

Pe langa t'òte, liberalii au avutu influintia esentiala asupra multoru desbateri, si cea mai mare invingere a lor e „alegere a diréctia“ si acest'a se p'òte atribui unei conferintie premergatorie, si cuventarii meduòse si cu impresiune a doctorulu Al. Mocioni. — Facu unulu observatiunea cã multa a ajutatu acestei invingeri cateva „bravo“ din partea presidiulu — sub durarea cuventarii — si prin acest'a unii binecuvantati votisanti nu avura fire de a se orientà.

S'a potutu observà inse si nisce individualitati, cari se scapà de se sc'òla si pro si contra, s'eu totu siedea, — s'eu votà cu mai multe propuneri emendante intr'unu obiectu. — Dar de numeri se tienu si nulele, si in mai multe socòte comerciale am veditu puse nu-

lele si innainte de numeru, — inse n'au neci o — valòre.

Din dieces'a Aradulu au fostu alesi cei mai multi liberali, din archidiecea cei mai putieni, si din a Caransebesiulu cam pe diumetate. —

Diregatorii mai innalti si in congresu ca si in dieta au datu „contingentulu mai mare alu circumspetiloru“ dintre mireni, — si cu bunu cuventu se si numia densii „guberniali“ si se vedea a face si cate unu picu de politica.

De studiele si intieptiunea mai mult'òra, din ambele partide, s'a simtitu lips'a in comisiuni si congresu; dara aceia, cari vonira numai din fala, s'eu aci se-si deschida cariera si in politica, „pentru bineintiept'a moderare a imprejurariloru, s'eu votisare, se in-sièla d'eca credu, cumca nu-i cunòsca lumea adeveratu romana, de pe glasu s'eu de pe pene.

D'eca cineva ar recuetà la t'òte cuventarile, s'eu va ceti la timpu decurgerea stenografata, ar vedè cã prè putieni si-au datu trud'a, ca se tienu cuventari „studiale“. — Caus'a e cã desbaterile meritoriale au decursu mai cu interesu in comisiunea de 27, si aci s'au luptatu partidele cu t'òte argumintele, aici s'au tienutu conferintie, in cari mai toti membrii

tele o subventiune de 50,000 floreni pentru Universitatea din Pest'a, si la pasagiul acest'a se incinse o lupta confesionala intre catolici si protestanti.

In sedintia de ieri fece Tisza o motiune, in sensulu careia diet'a votéza sum'a ceruta, inse numai sub acea conditiune, déca Universitatea de Pest'a va fi declarata de Universitatea statului. Acésta conditiune fu dajunsă pentru a suscitá jalus'ia unor confesionalisti; si anume contele I. Bethlen, Pazolay delocu traseră discutiunea pe terenulu confesionalismului, documentandu cá Universitatea de Pest'a e fundata de Primatii catolici Pázmán si Szelepcsényi prin urmare nu se póte numi a statului.

Deák votéza sum'a ceruta; dar face deosebire între numirea si fundatiunile Universitatii. Ceste din urma neci nu potú veni acum in vorba; éra ce se atinge de motiunea lui Tisza, aceea cade de sine insasi, pentru cá Universitatea Pestana se numesce: Universitatea magiara-regia, prin urmare aci nu este vorba de unu institutu a cutarei confesiuni, ci a statului (Aprobari). Éra ce se atinge de fundatiuni, provóca pe ministrulu de instructiunea publica, se face unu conspectu despre tóte bunurile fundatiunali ale Universitatii; si apoi atunci va decide cas'a. Se primesce.

Gimnasiulu romanu gr. or. din Brasiovu, comisiunea numai asié vre se-i dee subventiune, daca statulu va avé dreptu se denumésca pe profesorii.

Puscariu propune stergerea acelei conditiuni pentru denumirea profesorilor. Neci Maiestatea Sa n'a pretinsu asemene conditiune candu a incuviintiatu subventiune numitului gimnasiu.

Tincu si **Borlea** spriginescu propunerea lui Puscariu, afirmandu cest'a cumca misiunea unui státu constitutiunali nu este de a luá drepturi ei de a dá drepturi. Acésta conditiune lu face se presupuna existintia unor planuri secrete contra nationalitatiloru.

Cati-va oratori unguri se apera contra existintiei planurilor secrete, éra la votare se primesce propunerea comisiunei.

Finindu-se cu aceste bugetulu ministrului de instructiunea publica; se trece la desbaterea bugetului pentru ministeriulu de justitia si de interne; dar ne fiindu neci unulu de fatia dintre ministrii respectivi, desbaterea se amana pre mane.

Pesta in 12 noevre 1868.

(a) Astadi in sedintia casei reprezentantiloru dietei Unguresci, comisiunea centrala si-facu raportulu si propuse proiectulu in caus'a nationalitatiloru. Publiculu romanu este informatu cá acestu proiectu chiar atatu de pucinu corespunde dreptelor dorintie si pretensiuni ale nationalitatiloru nemagiare, catu de pucinu corespunde „miserabilulu“ proiectu alui Kerkápoly-Horváth; ba elu, dupa cum lu stilisase dlu Fr. Deák mergea in tendintia sa

eschisiva si mai de parte, voindu a decretá in primulu § *contopirea* tuturoru natiuniloru nemagiare in natiunea magiara. Dar comisiunea centrala a stersu — in adeveru — acestu § si a facutu mai multu o lege pentru limbéle patriei, inse — cum? Astfelu cá in vietia publica a datu limbéi magiare tóte drepturile, numai ici si colé a lasatu o posibilitate óresi-care restrinsa, conditiunata, ilusoria — celor'a lalte limbe. Deci deputatii nationali au decisu a remané si facia de acestu proiectu — cu tóta firmitatea pentru proiectulu combinatu între deputatii romani si serbi, insarcinandu pe dlu deputatu Dr. Al. Mocioni cu iniciativa intru acésta privintia, avendu adeca densulu a) a propune casei acestu proiectu; b) a-lu splicá si sustiené la inceputulu desbateriloru publice; c) a-lu apera prin cuventulu finale la incheierea desbateriloru. Se intielege cá intr' aceea si ceia lalti d. deputati toti si-vor radicu graiulu pentru acela-si proiectu, fie caru cu argumentele proprie in modulu seu propriu.

Astadi, de locu dupa ce se ceti raportulu comisiunei centrali, dlu Mocioni se scolá si cu o cuventare scurta, plina de tactu, core-spunse primei parti a insarcinarii luate asupra-si. Este de mare interesu istoricu totu pasiulu si totu cuventulu deputatiloru nostri intru acésta lupta pentru existintia nostra nationala, si pentru aceea credu cá trebuie se publicámu tóte cu cea mai mare acuratétia; din acestu motivu alaturu aci dupa stenografia cuvintele dlui Mocioni. Densulu dise:

„Onorata casa respresentativa!

Comisiunea emisa in caus'a nationalitatiloru a substernutu dóue proiecte, pe alu maioritai si pe alu minoritai. Cestu din urma, precum se scie, este elaboratulu deputatiloru de nationalitate romana si serba. Onorat'a casa reprezentativa — macar cá nu érá obligata, totusi in conformitate cu regulamentulu casei, a indreptatu ambele proiecte la sectiuni.

Dupa ce eu si consotii de unu principiu cu mine, cari partinimu proiectulu minoritai, nu poturamu avé norocirea d'a castigá maioritate de voturi macar intr'una sectiune pentru acestu proiectu de lege; d'alta parte dupa ce, considerandu noi importantia straordenaria a acestui obiectu, credemu a fi de trebuintia, ca onorat'a casa intr' acésta cestiune se decida numai pe temelulu unei desbateri omnilaterale radicale, si asié ni se pare invederata lips'a, ca la desbaterea acestei cestiuni se se afle pe tapetu si proiectulu nostru, alu minoritai; mi ieu libertate a respicá cá pe temelulu dreptulu de iniciativa ce compete fie-carui membru, depunu proiectulu amintitu ca alu meu pe més'a casei cu acea rogare, ca acela se se puna la ordinea dilei totu o data si impreuna cu proiectulu comisiunei centrale.

Acésta rogare s'a primitu si asié — aseptámu lupt'a cea mare!

congresului au fostu de fétia, si asiá dicendu aci s'a decisu caus'a, si s'a dusu in congresu mai cas' unu lucru gat'a, afara de unelu intrebati mai principale, candu partea caduata in comisiune s'a nisuitu ca in congresu se-si aduca parerea sa la validitate. — Altcum se póte dice cá si o partida si alt'a a avutu cate 4—5 vorbitori regulati a i sei, si ceia lalti mai multu spriginiau pe unii, ori pe altii.

Comisiunile facura mai multe elaborate, dar timpulu congresului a fostu tiermuritu de lá inceputu pe 20 de dile, — deci-dara congresulu trebuiá se grabésca fórté, si totusi unele elaborate remasera numai de materialu, séu propuneri pe sém'a congresului viitoriu, carole — dupa unii — va fi peste trei ani. — II.

Nu vreu se scriu vre o critica asupra faptei si vorbirii fiacaruia, pentru cá trebuie stimata convingerea fiacaruia, ca o libertate a consciintiei; dar s'ar poté mai multi cioplí catu de necrutiatu, pentru cá marturisiau, cá desí convingerea li este — asiá pe cum e mai naturalu si mai binc, — totusi nu potú exprime dorintia si simtiementulu loru propriu, ci standu sub influintia capiloru, trebuie se precunósca principiile altor'a. —

S'a si simtitu ceva presiune din partea unor'a, dar' tristu lucru pentru acelu individuu, carele pentru presiune nu-si escricita libertatea convingerii si consciintiei, — séu ca se póta

lingusí, séu pentru o stringere de mana séu pentru altele marturisesce aceea ce nu simte.

Astfelu de adunari sunt bune pentru de a cunósce pe ómeni, si deosebi noi avemu lipsa mare de a ne cunósce pe noi.

Acei, cari nu avura norocirea de a fi alesí, séu de a intrá in congresu, intréba din tóte partile, dar cum se grupara partidele, si ce ar mai fi de sciutu asiá, candu se uita cineva din deretrulu culiselor? si cum s'ar cam poté caracterisá unulu si altulu? etc. etc. Multe, dar nu se potú spune tóte. —

Premitiendu aceste tóte, voiu se facu nesce observari mai individuale despre barbati mai cu rola din o partida si alt'a.

De partid'a liberala s'au tienutu:

Babesiu, Omulu disputei, si reflexiunile lui in comisiuni a mancatu multu timpu, dar mai totdeun'a avura resultatu. — In congresu, candu acest'a se sul entusiasmatu pe o barca, ca se duca „*Mitropoli'a ambulanta*“ si barca fu rapita de fluctuari, Babesiu o trase la — portu. In tóte intrebarile „*originalu*“ si in tóta lupt'a se spriginia pe *picióre tari*, pentru cá avea *cunoscintiele bisericesci*. —

Borlea. Cautá ca unu Argus, se nu se intemple ceva spre daun'a republicei, — si a adusu la tapetu proiectulu de lege a dietei, pentru scóle si limb'a in oficiele bisericesci — cu mare focu. — De zelosu, ti se pare totu maniosu. —

Pesta in 12 noevre n.

(g) Dle Redactoru! Am se Vi scriu multe si feliurite; credu cá nu le veti adá fora interesu si nu le veti luá a nume de reu.

Mai nainte de tóte am se Vi spunu, ce dóra din multe semne veti fi observatu si Dvóstra, cá dd. stepanitori ai nostri, frapati de armonia si solidaritatea cu carea pasira pana aóu deputatii nationalitatiloru in caus'a nationala, si la carca ei nici pe de parte nu se acceptau, fecera unu felu de recesu séu retragere pana se reculésera si se orientara; éra acum ii vedemu desvoltandu totu tactic'a loru cea vechia, incercandu-se a semená discordia între ai nostri, pentru a-i desbiná si slabí si a li nemicié planurile si aptivitatea.

Prim'a sementia de discordia credeau a o fi gasitu in portarea dlui Ionu Balomiri, in privintia careia ti vinea se ridi cum se opintiau a face „*dintr' unu tintiaru — armasararu*“. Dar dupa ce se convinsera cá acésta nimene nici n'o crésta, dd. stepanitori — se vede cá se gandira altfelu.

Sciti cá foile magiare si magiaróne totu mercu scieau si repetiau, cumca deputatii nationali in conferintiele loru ar fi decisu a paraái cu protestu diet'a daca s'ar primí proiectulu de lege alu magiariloru, séu — daca nu s'ar pronuciá neci o partia pentru proiectulu deputatiloru romani si serbi. Acuma érási totu acele foi se intrecu a respandí cá — dupa proiectulu lui Deák — iritatiunea deputatiloru nationali s'a moleomitu si cá de o parasire a dietei din partea acestor'a, nu mai e vorba. — Si un'a si alta fama este scornita. La cea d'antaiu am tacutu si am lasatu pe dd. stepanitori se-si faca naluce dupa draga voi'a loru; sunt bune nalucele pentru ómenii fora consciintia! Dar ve asecuru, Dle Redactoru cá pre catu de neadeverata a fostu faim'a, cumca deputatii romani si serbi s'ar fi intielesu a paresí diet'a pe langa protestu daca nu li s'ar primí proiectulu loru in caus'a nationalitatiloru, inca si mai neadeverata este nóu'a fama, cumca adeca spiritele loru s'ar fi liniscitu si cá — *nime n'ar mai cugetá* a paresí diet'a. Se fiti convinsi, dle Redactoru, cá deputatii nostri cei adeveratu devotati causei si intereseloru nationali — sciu, de ce se luera, pricepu metechnele magiariloru si sunt resoluti — a si face detorintia — in ori-ce modu potritivitu, si cu ori-ce pretiu! — Aci nu potú trece cu vederea neghiobi'a lui „*Esti lap*“ de a séra, carele — precandu inca nainte cu 14 dile si elu vorbiá despre ingagiamentulu deputatiloru nostri d'a paresí diet'a, acum'a imputa stangei centrali, cumca candu amerintia ca a paresí diet'a daca ar fi silita a luá parte la delegatiuni, prin acésta ar dá esemplu reu deputatiloru nostri, cari ar poté invetiá a face asemenea la caus'a nationalitatiloru. Nu ve temeti, dloru de la fondulu de despusetiune; deputatii nostri n'au lipsa d'a invetiá de la stang'a vóstra!

Totu „*Esti lap*“, acestu „*enfant ter-*

ribile“ alu dlui c. Andrásy, intórcé caricatur'a ce o fece mai de unadi „*Gura Satului*“ despre lupulu si mielulu, dicendu cá — *Austria ar fi mielulu éra Romania lupulu, ce amerintia a mancá pe bietulu miel!* La acésta intr'adeveru cá ar trebui se intrebámu cu némtiulu: „*Wer lacht da?!*“ —

Intr'aceca dlu Georgiu *Joanovicu*, dupa ce desmintí mai alalta-ieri pe „*Házánk*“, in nr. 112 alu Albinei vine se deminta si unele spresiuni ale mele. Nu le mai repetu aci acele spresiuni, cáci nu este timpulu se polemísámu; am numai a-i spune cá dieu n'a fostu de lipsa a desmintí naintea publiculu romanu, carele dieu nu i-a luatú, nu i-a potutu se-i ié in nume de reu acele spresiuni, precum nu le-am luatú in nume de reu nici eu, nici „*Albina*“, ma nici deputatii nostri, si — dieu acele spresiuni nici n'au fostu menite a-i scadé, ci mai vertoso a-i marí reputatiunea; pre candu d'alta parte d. *Joanovicu* potea fi convinsu cá publiculu nostru *pana e lumea nu va crede, cumca eu asiú fi suptu din degetu aceea scire, negata de dsa*. Mi-ar paré fórté reu, daca dlu *Joanovicu* din indemnu strainu ar fi facutu, ce a facutu. Daca ar fi asié, alta data ferésca. se de svatu din acea parte!

In fine „*Pester Lloyd*“ ni publica astadi „*Apelulu la arme*“ din „*Perseverantia*“, o poesia infricosiata, rapede ca torintele unui riu imflatu printr'o frangere de nuori. Unii de ai nostri tienu acésta poesia infuriata de apocrifá; (Esiste acelu apelu. Red.) eu mi aducu a minte cá am mai cetitu asemeni eruptiuni in colónele „*Perseverantiei*“. Se te ferésca ddiu de poeti si inca de poeti esaltati in politica! Autorulu poetu alu acelui „*Apelu*“, daca este strainu, trebuie priveghiatu, daca este romanu, trebuie indoitu priveghiatu. Dlu ministru Ionu Brateanu se fia cu luare a minte! In interesulu nostru si alu seu. —

Pesta in 1/13 noevre 1868.

(y) Dle Redactoru! Fiinducá in acésta clipita ai nostri de nemica nu vorbescu atá'a, catu de declaratiunea desmintiatória si indreptatória a Itatei sale dlui secretariu de státu G. *Joanovicu*, Ve rogu a-mi inregistrá si a mea umilita opiniune in acésta privintia.

Eu pricepu pentru ce s'au publicatu in „*Albina*“ cele petrecute in conferintia deputatiloru nationali, si — dicu cá ati avutu dreptu si ati facutu bine a le publicá, cáci — d'o parte n'au fostu arcanitati, si cine pretinde cá fostu arcanitati — nu graesce adeverulu! d'alta parte — si asié nu póte remané nemica secretu dintr'o adunare de vr'o 27 de insi, numai catu daca nu se publica prin foile nóstre adeverulu, atunci se respandescu cele mai cornurate mintiuni pe la straini, apoi unele foi ale nóstre le apuca pe acestea si facu capitalu din ele.

Ce nu pricepu cu este cá dlu *Joanovicu* vre se atace proiectulu magiariloru pe

Glodariu. Dóra uniculu din mireni, carele s'a pregatitu si din Pidalionu la congresu. Are cunoscintie multe, dar in zelulu seu le incalcesce, in catu ti se — uresce. Naivu cu propunerea de a se numi toti ablegatii de „*parinti*“, si a anticipatu viitoriulu ca „*parintii cei clerici*“ se se insóre a dóua óra.

Hania. Uniculu dintre preotii aperiatoriu asiá zelosu alu principiiloru liberala; dar in cestiunea: ca si mireni se intre in consistoriu, in cuventarea sa avú mai multe refrene „*nu se póte*“ si prin acésta ni aduce aminte de „*non possumus*“ alu papei de la Rom'a. Pana aci, si mai de parte bá! si necunoscutii au invetiatu a-lu stimá.

Macelariu. Cine nu l'a auditu in dicta cuventandu ca unu Joie fulminante, in *cateva minute* si in congresu si-ar fi renviatu icon'a lui. A fostu consecinte dietei dar si *pusetiunii* (macelarisarii) lui de adi. Nenecetatu pe terenulu liberalu, si infocatu ca unu tineru — cu státu de betranu. Hartiasiu emininte alu partidei.

Mangiuca. Parintele Glodariu l'a cu-fundatu tare cu ide'a cá si elu e parinte; dar s'a facutu mai santu de catu unu parinte, si mai blandu de cum e. — A vrutu se tiena „*o predica lunga*“ popiloru, pentru dreptulu mireniloru in consistoriu, si pe langa tóta „*elocuintia oratorica*“ popii nu vrura se-lu intieléga. Genuinulu a pusú curs'a cu — vi-

clesiugu, dar lu simti — craniculu Mitropoliei.

Mocioni. (Dr.) Unu esemplariu rarú alu *generatiunii*, — si aréta cum ar trebui se fia tinerii cari traiescu pentru viitoriulu bisericeii si natiunii. — Se afla deodata in objetu, si parerea si-o ilustréza cu argumente logice Cuventarea lui in caus'a alegeriloru directe a facutu impresiunea cea mai mare. Sperant'a ni promite cá va fi unu barbatu mare *alu romaniloru*.

Mocioni. (Ant.) Credintiosu causei bisericesci ca si celei nationala. Putienu vorbitoru, dar in cateva cuvinte vrú se apere calea prin usi'a drépta in biserica, se nu se face si *alte porti* ca se intre lupulu in — stana. A redicatu sabi'a lui Damocle asupra celui cu intentiune de a sarí preste gardu si a nu intrá prin usia. O enigma sciuta de multi. —

Misicuu. Aperiatoriu lemnloru Banatulu, si cugetatu de multi de „*dieulu Pamú*“ alu paduriloru; dar lu afara pre cum la spirtu si la fétia — frumosu. Corulu i facea mare impaciintia pentru . . . oratori'a-i sirenica si noroculu lui cá a venitú tardú. Avutu in idei, placutu la vorba, dar' de ni-ar poté place tuturor'a si *anima-i politica* — nu numai cea bisericesca — ca se dicemu cá „*tóta credintia lui e a nóstra*.“

Sigismundu Popovicu. A fostu bine

temeiu programului seu de alegere: bine; dar pentru ce se nu se alature dsa totu pe acestu temeiu catra proieptulu deputatorilor romani si serbi?? Pre catu mi aducu a minte de programulu dsale, acela cuprinde *egal'a indreptatire nationala*; va se dica, cuprinde acela-si principiu, carele este bas'a proieptulu deputatorilor nationali. Intregitatea si unitatea patriei inca e cuprinsa — precum mi aducu a minte si in programulu amintitu, si in proieptulu deputatorilor nostri; arondarea si principiulu maioritatii — sunt mai multu medilóce si — eu celu pucinu nu sciu ca ai nostri se fie facutu din aceste conditii nise sine quibus non. Deci credu ca dlu Ioanovicu, la altu caruia valorosu votu toti romanii tienu multu, tocmai pe temeiu programulu catra alegatorii sei ar poté si ar trebui se se alature de adreptulu proieptulu deputatorilor nationali, fiindu mai vertosu si deputatu nationalu. Eu nu dicu si nu argumentu asié pentru a-lu critica pe acestu ilustru barbatu, ci pentru a avé dreptu se-lu rogu, ca in acestu criticu momentu se puna la o parte tóte alte privintie si se-si arunce votulu seu multu cumpenitoriu in partea proieptulu romanilor si serbiloru, carele singuru este in stare a multum' natiunile si pe alegatorii sei, precum si a intarí si ferici patri'a comuna! Deci lu rogu se precugete! —

Seriindu-ve acést'a, cu un'a ve insciintiezu, Dle Redactoru ca — punendu-se astadi pe mésa casci reprezentatorilor proieptulu dloru Unguri asup'r'a *uniunea Transilvaniei*, deputatii nostri ardeleni tienu astadi dupa mediadi, éra ceialalti deputati nationali toti cu serbii impreuna vor tiené mane dupa mediadi conferintie in acésta importanta cestiune, despre cari credu ca vi se va raportá la timpulu seu.

MEMORANDU TRANSILVANU.

(Urmare din nr. trec.)

In 5 Maiu anulu curentu, veni in tíera contele Em. Péchy in calitate de comisaru regescu plenipotent. Dupa o scurta petrecere in capital'a tieriei, acelasi comisaru intreprinse o caletoria oficiala prin tíera, éra cu acea o-casiune dechiará Romanilor cumca Uniunea e fapta complinita si ca, ori-ce opositiune s'ar mai ivi in acésta privintia, o va sci sugrumá in embrione tocma si cu medilóce fisice.

Acésta atitudine teroristica, luata de contele Péchy facia cu natiunea romana, treb' se bata cu atatu mai multu la ochi, cu catu si diet'a Ungariei decretase in art. VII, din 1848 in termini lamuriti, cumca uniunea tocma si in sensu maghiaru are se se faca pe langa mai multe conditii, asiá in catu autonomi'a tieriei se fie pastrata pe atata, pe catu ar suferi unitatea monarchiei unguresci. Pe acestu articlu jurá regele din 8 iuniu in tocma ca si pe tóte cele l-alte legi. Deci este invederatu ca, déca totusi contele Péchy vorbesce de uniunea reala consumata, elu cu a-

cest'a anticipéza viitorulu si da totu o-data Romanilor se pricepa, cumca de „liber'a invoire a Transilvaniei“ rezervata chiar si prin pré nalt'a patenta din 20 septemvri 1865, nu mai poté fi vorba; cu alte cuvinte ca Marele Principatu alu Transilvaniei e tractatu de Unguri ca o tíera subjugata, éra Romanii totu ca o natiune de iloti politici, precum au fostu tractati si pana la anulu 1848.

Marturisimu cumca acésta atitudine brusca si necrutatóre a partidei ce se afla in capulu trebiloru nu ne-a pré surprinsu, a-cccasi fusese prevedutiá si presimtita. In petitiunea nationala din decemvre 1866 se cuprinde acestu pasagiu: „Pe candu parti'a unionistica séu mai bine fusiunista lucra din resputeri pentru formal'a turnare a Marelu Principatu alu Transilvaniei, séu vorbindu mai dreptu, pentru cucerirea aceleia prin Ungaria, acésta-si partita este totu o-data pré determinata a pregati cu tóte putinciósele midilóce total'a disolutiune séu desfiintare a natiunii romanesci.“

Patent'a imperatésca din 26 februaru 1861 a fostu, precum se scie, avara destulu la largirea cerculu de autonomia a provincioloru monarchiei, totusi ea pastrá fia-carei provincií si provincióre diet'a sa cu óresi-care cercu de activitate. Maghiarii voiescu desfiintarea totala anca si a umbrei de autonomia provinciala in Marele principatu alu Transilvaniei, cu alte cuvinte ei voiescu a tractá pe acestu Mare principatu ca pe o tíera subjugata cu armele. Caus'a este invederata. Conducatorii natiunii maghiare prevedu ca pe langa o dieta transilvana esita din o lege electorala mai umana; elementulu nationalu romanesc se poté desvoltá, cultivá si consolidá, prin urmare densii sunt pre determinati a inchide de inaintea Romanilor acésta pórtá catra adeveratulu progresu nationalu.

Esemplulu din Ungari'a ne intaresce in acésta opiniune a nóstra. Din 1,600.000 Romani locuitori in Ungaria propria si in Banatu o parte considerabila locuiescu amestecati cu maghiarii, prin urmare si alegu deputati impreuna; inse mai in tóte cercurile electorale maghiarii in diu'a de alegere vinu armati si déca vedu ca nu vor avé maioritate, se arunca cu bataia asupra Romanilor nearmati, ii batu, omóra si imprascia. In petitiunea nationala din decemvre 1866, s'au consemnatu cate-va casuri de felulu acestor'a; éra mai de aprópe in cerculu electoralu Petska din comitatulu Aradu Maghiarii condusi de unu advocatu si de unu popa reformatu in diu'a de alegerea unui deputatu, adeca in 5 iuniu anulu curentu, batura de mórte pe 2 Romani, éra pe 11 ii ranira greu si pe 10 mai usioru. Unu despartimentu de cavaleria imperatésca intreveni spre a restaurá ordinea si a scapá pe Romani de unu macelu multu mai fricosu de catu au fostu tóte, cate s'au intemplat in alte cercuri electorale, amestecate atatu in anulu 1861 catu si in 1865 si 1866.

Maghiarii si-luara de modelu nivelarea si

centralisatiunea pregatita in Franci'a in cursu de ani trei-sute comptati pana la revolutiunea din 1790. De aici se póte esplicá, pe usioru spiritulu si chiar liter'a legiloru codificate in Ungaria de la 1836 incóce, adica in restimpu de ani 30. Desvoltarea, consolidarea, imulti-rea unei singure natiuni, adeca a celei maghiare pe unu teritoriu ce face 52 1/2% din intregu teritoriuulu monarchiei austriace. Acésta este tint'a nici o-data perduta din ochi. Lasámu la apretiuirea Europei luminate ca se judece, déca in secululu alu 19. se mai poté realisé unu planu din dilele lui Richelieu si Mazarin. Facia cu cincii milióne maghiari curati (mai multi nu esista in tóta Europa) cele l-alte natiuni anca si-au istori'a, literatur'a si ambitiunea lor, pentru ca Romanii, Slavi si Germanii nu mai voiescu a trece de natiuni bastarde.

Tóte guvernele europene, cate voiescu cu sinceritate consolidarea si prosperarea monarchiei austriace, si-descoperu pre catu scimu noi, totu o data dorint'a de a vedé impacata cestiunea nationalitatiloru.

Desfiintandu-se autonomi'a Transilvaniei, cestiunea nationalitatii romanesci, nu ajunge a fi deslegata, ci mai virtosu inveninata. Peste acést'a referintiele sociale si politice ale Transilvaniei anca sunt cele mai complicate din tóta Europa. Pe acele-si vor fi in stare de a le regulá si impaciuí numai Transilvanii intre sinesi, in diet'a tierii lor. Din contra, dietei ungurene nici o data nu-i va succede a le regulá pe acele-si dupa dorintia. Ungurenii nu pricepu pe Transilvaneni, ei nu sunt capaci la acést'a si nu vor fi in veci. Elementulu maghiaru predomitoriu astadi in Ungaria este multu mai interesatu si orbitu de predilectiunea catra conationalii sei din Transilvania, de catu ca se póta fi dreptu catra natiunea romanésca. Ori unde, numai la noi nu poté fi vorb'a de idei cosmopolite. Cunoscute e devis'a repausatulu conte Stefanu Széchenyi: „a face si din petre maghiari“

Se nu créda cine-va ca in Transilvania si Ungaria cért'a nationalitatiloru este unu fenomenu nuou in politic'a acestoru tieri; tocmai din contra, nationalitatea in aceste tieri este o dogma celu putinu asié de vechia ca dogmele cristianismului.

Nu este in acésta cestiune numai atata, ca Europa pana la 1848 deduse cu totulu uitarii pe Ungaria si mai ales pe Transilvania. Nimeni nu scia ceea ce se petrecea in aceste tieri, nimeni nu cunosea foculu ce ardea sub spuzá; de aceea in dilele nóstre totu ce se intempla pe la noi este óre cum surprindietoru pentru generatiunile de facia. Resboiulu civilu din Ungaria s'a ascrisu intrigeloru Camarilei din Viena. Acésta parere ratecita s'a potutu latí numai din cauza ca Europ'a nu cunoscuse de locu antecedentiele petrecute in aceste tieri si anume in Transilvania. Sorgintea bogata a resboiulu civilu din a. 1848—9 a fostu proverbial'a tirania a oligarchiei magiare, si persecutiunile cele mai barbare tinute in per-

manentia in contra natiunii romanesci, pana candu acést'a se vediu silita a-si cautá scaparea sa anca numai la altariu. Cartile bisericesci, tiparite de la 1570 adeca de 370 ani incóce romanesci in numeru mare, cum si istori'a nationale adeverescu acést'a. Acelu resboiu erá se sparga de securu si fara revolutiunea francesá din Februaru, indata in acea prima-véra, cu ocaseiunea despoierii mai multoru mii de familii tieranesci romane si magiare de o parte a mosióreloru in favórea aristocratiei. Acea despoiare necalificabila fusese decretata de diet'a aristocratica din a. 1847. Tieranii nu erá se suferu acea rapacitate, si scenele sangeróse din dilele imperatulu Iosifu II. erá se se ino-éscá de securu.

Credint'a nóstra este ca nu numai la cestiunea consolidarii monarchiei austriace, ci si la deslegarea cestiunii orientale, marele Principatu alu Transilvaniei nu poté fi lasatu afara din calculu, fara periculu de o surprinsa neasemenatu mai neplacuta de catu a fostu cea din anulu 1848. Fara Transilvani'a nu este securu Viena, precatu ea este capital'a monarchiei; inse cu Transilvani'a maltratata si despoiatá de drepturile sale intocmai ca si nefericit'a Polonia prin Rusi, securitatea viitorulu totu nu este garantata. Maltratarea Transilvaniei provine precum se mai observase, din invecit'a si ferbintea ura nationale catra natiunea romanésca. Tóte cate se aducu in contra acestui adeveru sunt numai frase. Este lucru cam rusinatoru a o spune pe fatia, trebuie inse a o spune, ca acea ura e de rasa. O asemenea ura se poté paralísá numai pe calea deschisa in anulu 1863, adeca prin legi drepte si ecuitabile, prin evitarea intieptá a oricarei predomniri din partea unei natiuni preste cea lalta si prin de aprópe ingrijire a desvoltarii lor alaturea in deplina libertate.

Puterile mari europene, éra mai virtosu regimulu Maicistati séle imperatulu Franciloru, si-punu de diece ani tóta silint'a spre a naintá o consolidare a lucrurilor in vecinele principate romanesci. Acelu scopu nice pana astadi nu s'a ajunsu. N'am voi se fimu in acestu casu profeti adeverati; ne tememu inse ca, pre catu timpu marele principatu alu Transilvaniei nu este impaciuitu; pe atata nici Romania unita nu-si va aflá linistea sea, ci va fi sbuciumata si svercolita la tóte miscarile de nemultamire sociale si politica, care se vor ivi din timpu in timpu in Transilvani'a. La consecintiele ulterióre póte combiná ori si cine.

Inascut'a lealitate si simtimentulu nostru patrioticu ne impinsera a ni mai impliní si asta-data dorint'a nóstra atatu catra patria si regimu, catu si totu o-data catra natiunea romanésca, despre care ni place a sperá ca i se va fi implinitu odata si mesur'a suferintieloru sale.

Se poté ca vócea nostra va semená vocei celu strigatoru in desiertu; pentru acelu casu inse ne vom mangaiá cu consciint'a de torintii implinite si credemu ca vom fi scutiti

insiratu in panteonulu antiluptatoriloru nationali. Nimeritu alesu.

Radulescu. Ca advocatu a fostu si advocatulu „drepturiloru celoru mai bune.“ Scie si caltiá bine gur'a rea celor'a ce nu li place adeverulu. A vrutu se traga si Banatulu sub mitropoli'a romana — in statutu, ca nu cumva adi mane se nu se afle Banatulu in biseric'a gr. or. romana; dar firesce ca unii s'ar fi vatematu atunci in diplomat'fa nalta, — si asiá facura curendu o punte, si trecura peste Banatu, cu cohortile preponderante.

Dar mai sunt si altii, despre cari s'a esperiatu ca sunt de partid'a liberala si au luat parte activa, mai multu séu mai putienu, precum: Cermenea, Janculescu, Jonescu, Martinescu, Moldovanu, G. Popa, Tincu etc.

Acum'a se trecu la partid'a moderata, conservativa, clubu popescu guvernamentalu, séu mai sciu eu inca cum s'a prolecitu, dar ar treb' se mi chiamu si mus'a intru ajutoriu, si se nu me apucu cu péna profana. —

Alduleanu. Capacitate rara, si chiar la desvelirea ideiloru. Romanu, — dar pare a avé si cate o reserva de circumspectiune; cu bucuria lu vedemu intru noi, si de asiú poté, hásiu dá independintia de tóte — imprejurabile. — Candu se punea a combate, sucia de mustetie, casí candu ar fi vrutu se amenintie: „Ve invetiú eu pre voi!“ si logic'a i erá bine armata. —

Branu. A vorbitu de multe ori, si a facutu cate o propunere. Unu esemplariu despre modulu cum vorbiau betranii nostri limb'a romanésca. Trecea adeseori si in taber'a lib. si — stá pe terenu nesiguru. Peru-i argintiu insufia stima. —

Fauru. Versatu bine in regulamentulu parlamentariu — a tramite comisiuni, a se inchieá desbaterile. Lu lauda o fóia nemtiésca ca a fostu buna sprigióna a ministeriului. — Altcum a facutu fala lugosieniloru. —

Joanovicu (Georgiu). Dóra antaia óra in o adunare romana. Pana acum'a putienu cunoscutu dar de acum'a mai multu pretiuitu. A aretatu truda si energíá pentru propasirea lucrurilor, — si ar avé principie liberale si amóre mai mare catra caus'a nóstra, de nu i le-ar moderá „pusetiunea“ in numele romaniloru. —

Gaietanu. Ca unu „Lear“ si-aduse a-minte de legile din 1863/4 dar gubernamentalii de acum'a si popii, vedindu periclu de politica, si-facura éra o punte si trecura — peste ele, si trasera si puntea, éra elu a patit'o dupa modulu ardeleniloru ca nu se apera candu si unde — se póte.

Multi liberali inca au votatu contra legiloru din 1863, acceptandu a spriginá a dóua propunere alu G. ca se se stérgea si legile din 1868, — va se dica: erau contra citarei de legi profane in beserica. Dar G. nu facu a

dóua propunere si desbateru trecu rapede peste § respectivu, de nu incapu nimeni a cere cuventu.

Altcum suurse cu tóta grandiósa-i spriginire. (Mai bine l'ai fi insiratu intre cei de mai nainte. Red.)

Maniu. Bine alesu de protonotariu. Adeseori erá focu mare de principiele liberale (precum simtia) si erá odata se bage cu catane cu totu pe mireni in consistoriu, dar si votá in contra (precum oportunu erá). Si asemene. — P. i caduse in mani, dar lu scapá.

Popea si Romanu. Fiindu in acceptarea miriloru, se nu li conturbámu visurile dulci despre mirese-diecece. Altcum si-au implinitu detorint'a cu — onestate. —

Puscariu. Celu mai curiosu intre toti; se mania de nu i se primia intielépt'a parere. Esia adeseori din banc'a ministeriala in usi'a altariulu, casí candu s'ar fi luptatu pro „ara et focu.“ Aci la mitropolia este unu orologiu cu cucu, si de cateori bate óra, cuculu — ese.

Altcum e mai mare in capu de catu in anima. Multa cunoscintia i-a fostu spre folosintia. Cititorulu mare alu mitropoliei, — poreclitu de multi.

Galú. Pardonu, erá se-lu seuitámu, si de nu erá aci, nu scia presidiulu ce se faca?! A criticatu escelenter asupra dreptulu canonicu — si pe parintele Mangiuca; aperatorulu Esclentiei, casí candu gigantele, ar avé lipsa

de . . De principiu: capulu aplecatu nu-lu taia sabi'a. Crasniculu mare alu mitropoliei, — poreclitu de multi, — cáci umilint'a i incovoia si mersulu.

Cu moderatii votisá inca Anastasieviciu, Bic'a notariulu (desi acést'a nu erá moderatu) Novacu, Seracinu etc. etc.

De nu am potutu noi nimeri in fotografielle nóstre pe toti, ne rogámu de iertare, sperandu ca pe altu congresu, si sinodu diecesanu, vom studiá mai bine, si ini se va perfectuná art'a si penelulu.

De pomenire vrednica e inca si diumetatea de parinte, Stanescu carele a intratu ca deputatu si a plecatu ca neverificatu! — Nesfítu catu de tare, cáci in sfad'a verificarii sie-dea de fétia, si-si aruncá perulu celu lungu si gratósu, peste crescetu indereptu. Cu debunáséma a vrutu se se recomende congresulu, si se-i castige simpat'fa cu — nesfiel'a sa. Dar la tóte, Deseanu pórtá vin'a pe — sufletu. Cine nu crede, intrebe de Stanescu.

Oho! mi aducu a minte si de evlaviosulu protopopu Seimanu pentru intielépt'a propunere „ca congresulu, statutulu organicu votisatu, innainte de sanctiunare se se predee Esclentiei sale spré revisiunea.“ Cu de buna sém'a revisiunea i-e ide'a ficsa. Dar inca si mai evlaviosu in aপরera — vladiculu seu. — Adieu! congresu!

